

Bemærkninger til lovforslaget.

1. Gældende ret.

De gældende regler om beskatningen af pensionsordninger og livsforsikringer m. v. findes i lov om beskatningen af renteforsikringer m. v. (lovbekendtgørelse nr. 314 af 1. juli 1970). Denne lovs §§ 7 og 10 er ændret ved lov nr. 372 af 13. november 1968 (ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden), og § 1, stk. 1, litra d, er ændret ved lov nr. 216 af 27. maj 1970 (forhøjelse af det begrænsede fradrag for kapitalforsikringer m.v. fra 2.500 kr. til 3.000 kr.). Sidstnævnte lov er således omtalt i folketings-tidende 1969-70: spalte 4191, 4644ff, 6132ff, 6371, tillæg A sp. 3191, tillæg B sp. 1637 og tillæg C sp. 587.

2. Udvalgsbetænkningen.

Nærværende lovforslag bygger på en betænkning (nr. 419/1966), som er afgivet af et af daværende finansminister Kjeld Philip i oktober 1960 nedsat udvalg.

Udvalgsbetænkningen indeholder et udkast til lov om beskatningen af pensionsordninger m. v. Det har imidlertid været nødvendigt i et vist omfang at omarbejde udvalgets lovudkast, da der efter udvalgsarbejdets afslutning er sket væsentlige ændringer i skattelovgivningen, som berører de her omhandlede områder. Ved denne omarbejdning er der samtidig — i samarbejde med justitsministeriets lovfdeling — foretaget ændringer i lovforslagets sproglige og systematiske udformning. Efter udvalgets lovudkast skal de særlige beskatningsregler for pensionsordninger kun komme til anvendelse på en række nærmere angivne former for pensionsordninger, når en sådan ordning udtrykkelig er betegnet som „P-ordning“. Dette system er forladt i lovforslaget, hvilket har nødvendiggjort ændringer, som undertiden går ud over det rent formelle.

På de punkter, hvor lovforslaget har ændret de materielle regler i udvalgets udkast, er der i bemærkningerne til de enkelte bestemmelser redegjort for afvigelserne.

De nedenstående bemærkninger til forslagens enkelte bestemmelser svarer indholdsmæssigt i det store og hele til udvalgsbetænkningen, dog er der foretaget visse forkortelser og udeladelser, ligesom de i betænkningen optagne mindretalsudtalelser er udeladt. Da bemærkningerne herefter i hovedsagen er en omskrivning og omgruppering af udvalgsbetænkningen, har man af hensyn til overskuelig-

heden udeladt henvisninger til betænkningen, idet man i stedet som bilag til forslaget har udarbejdet en henvisningsliste.

3. De finansielle og administrative konsekvenser af lovforslaget.

De i lovforslaget fastsatte beskatningsregler og regler om afgift afviger ikke så meget fra de gældende regler, at der er grund til at regne med, at statens og kommunernes skatteprovenu vil ændres mærkbart som følge af lovforslagets gennemførelse. Det er dog muligt, at den forenkling af pensionsbeskatningsreglerne, som er tilsigtet ved lovforslaget, kan medføre, at pensionsordninger — og dermed de tilknyttede skattebegunstigelser — får en større udbredelse; men her overfor står, at den allerede gennemførte forbedring af folkepensionen og de muligt kommende forbedringer eller overbygninger på folkepensionen antagelig vil virke i modsat retning.

Med hensyn til lovforslagets virkninger for skatteadministrationen bemærkes, at der er tilstræbt en forenkling. De gældende regler er på mange punkter ufuldstændige og behæftet med adskillig fortolkningstvivl, og de er således ret belastende for ligningsmyndighederne og landsskatteretten. Det må antages, at der, når forslagens regler har virket i nogen tid, bliver væsentlig færre problemer for ligningsmyndighederne. Dertil kommer, at de foreslåede regler passer bedre til et kildeskattesystem end de gældende regler. Den første tid efter forslagens gennemførelse kan der dog blive et vist merarbejde for skattemyndighederne (navnlig ligningsdirektoratet) med gennemgang af sådanne bestående ordninger, som ikke uden videre omfattes af lovforslaget, men som ønskes tilpasset, således at de kan bevare den hidtidige skattemæssige stilling, jfr. herved lovforslagets § 63 og bemærkningerne hertil.

Med hensyn til forslagens konsekvenser for de skattepligtige og for arbejdsgiverne (herunder disses revisorer m. v.) og for forsikringsselskaber, pensionskasser og pengeinstitutter bemærkes, at det er tilstræbt at tilrettelægge de nødvendigvis ret komplicerede regler således, at det i størst muligt omfang bliver det pågældende forsikringsselskab, pensionskasse eller pengeinstitut, der må sikre sig, at en påtænkt eller tilbudt ordning opfylder lovens betingel-